

## ارزیابی مسافران مبتلا به بیماریهای ریوی برای سفرهای هوایی

دکتر محمود مومین زاده

دستیار تخصصی طب هوافضا و زیرسطحی

امروزه تخمین زده می‌شود که میلیون‌ها نفر در سال در سرتاسر دنیا از سفرهای هوایی برای جابجایی استفاده می‌کنند. با توجه به حجم وسیع مسافرت‌ها به این روش، احتمال وجود مبتلایان به مشکلات پزشکی از جمله بیماریهای ریوی در بین مسافران افزایش می‌یابد. در آمار ارایه شده توسط خطوط هوایی QANTAS از میان ۴۵۴ مورد پزشکی رخ داده در حین پرواز، حدود ۹٪ شامل عفونت دستگاه تنفسی و آسم بوده است. همچنین در یک بررسی انجام شده در آمریکا، ۱۰٪ از مشکلات پزشکی حین پرواز از ۳۶۲ مورد، مربوط به آسم، بیماری ای ریوی یا اختلال تنفسی بوده است.

گرفتن شرح حال و معاینه فیزیکی دقیق، پایه و اساس اولیه ارزیابی بیماران فوق می‌باشد که در صورت وجود هر گونه مشکل میتوان از تستهای پاراکلینیک برای بررسی بیشتر بیماران کمک گرفت. یکی از ارزیابیهای مهم برای مسافران هوایی، پیش بینی این نکته است که آیا آنها در حین پرواز دچار هایپوکسی خواهند شد، هایپوکسی ایجاد شده در چه حدی خواهد بود و آیا نیاز به تجویز اکسیژن در حین پرواز خواهد داشت؟

انجام تست اسپرومتری به عنوان یک تست عملکرد ریوی نیز برای بیماران فوق لازم است. در صورتی که بیماران هایپرکاپنی داشته باشند یا مشکوک به آن باشند انجام ABG لازم است. اندازه گیری اشباع اکسیژن (O<sub>2</sub>Sat) با پالس اکسی متری نیز یک ارزیابی آسان، غیر تهاجمی و ارزان است که برای قضاوت ما ضروری است.

برای ارزیابی احتمال بروز هایپوکسی و عملکرد ریوی روشهای مختلفی وجود دارد که سه روش زیر، شایعترین موارد هستند:

(۱) تست پیاده روی (۵۰ متر، ۶ دقیقه، ۱۲ دقیقه)

(۲) پیش بینی احتمال هایپوکسی با استفاده از معادله

(۳) تست چالش هایپوکسی (HAST/HCT)

کلمات کلیدی: طب هوایی، مسافرت هوایی، بیماری ریوی، ارزیابی.